

LENINA KAROGRS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS

1950. GADA 29. MARTA

Nr. 100 (5794)

23.

AUGUSTS

OTRDIENA

1958. GADS

Maksā 3 kap.

Latvijas KP rajona komitejā

Latvijas KP rajona komitejas birojs kārtējā sēdē apsprieda, ko veic kolhoza «Sīlukalns» partijas pirmorganizācija, lai pilnveidotu partijas organizatorisko darbu atbilstoši PSKP XXVII kongresa lēmumiem.

Biroja sēdē atzīmēja, ka kolhoza «Sīlukalns» partijas pirmorganizācija (sekretārs R. Saukāns) regulāri rīko sapulces, izskata tajās aktuālus jautājumus un pieņem konkrētus lēmumus. Daudzi komunisti aktīvi piedalās sapulču sagatavošanā un jautājumu apspriešanā. Tiek praktizēti partijas biedru pārskati par dienesta pienākumu un PSKP Statūtu izpildi, partijas birojs tagad vairāk kontrolē pieņemto lēmumu realizēšanu.

Tomēr, kā atzina birojs, saimniecības partijas pirmorganizācijas darbā ir arī būtiski trūkumi. Dažiem partijas sapulcēs pieņemtajiem lēmumiem ir pārāk saimnieciska rakstura ievirze, nav komunistu izteikto kritisko piezīmju un priekšlikumu uzskaites, partijas biedri netiek informēti par to izpildi. Partijas pirmorganizācija maz izmanto demokrātiskos principus kadru izvietošanā, neņem vērā kolektīva viedokli. Pēdējos divos gados vāji strādāts, sagatavojot iestājamajai partijai labākos saimniecības laudis.

Partijas pirmorganizācija nav pietiekami principiāla un prasīga pret saimniecības vadību, galvenajiem un vidējā posma speciālistiem par progresīvo darba organizācijas un apmaksas formu ieviešanu, tā slikti vada un koordinē sabiedrisko organizāciju darbību.

Latvijas KP rajona komitejas birojs atzina, ka kolhoza «Sīlukalns» partijas pirmorganizācijas darbs vēl nepilnīgi atbilst PSKP XXVII kongresa un XIX Vissavienības konferences lēmumu prasībām.

Saimniecības partijas birojā uzdots līdz šī gada 1. oktobrim izanalizēt pirmorganizācijas darba saturu

un formas, veikt konkrētus pasākumus trūkumu novēršanai, galveno uzmanību veltīt tam, lai katrs komunistu dotu pēc iespējas lielāku ieguldījumu kolhoza sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanā. Biroja sēdē pieņemtais lēmums uzliek par pienākumu paplašināt individuālo darbu ar cilvēkiem, attīstīt kritiku un paškritiku, nepieļaut, ka tiek apspiesta kritika «no apakšas».

Lēmumā noteikti arī citi pasākumi kolhoza partijas pirmorganizācijas darbības rosināšanai.

Latvijas KP rajona komitejas birojs izskatīja ugunsgrēka gadījumu Rušonas padomju saimniecībā, kurā nodega rupjās lopbarības noliktava un aizgāja bojā vairāk nekā 50 tonnu siena.

Birojs atzīmēja, ka ugunsgrēka izcelšanos sekmēja sovhoza vadības bezatbildība. Direktors V. Codars nenodrošināja vajadzīgo kontroli par ugunsdrošības noteikumu ievērošanu objektos. Maz uzmanības tam veltīja arī Katerādes ražošanas nodaļas priekšnieks G. Lazarevs, lai gan par ugunsdrošības noteikumu pārkāpumiem viņu agrāk administratīvi kārtā jau bija sodījis ugunsdrošības uzraudzības dienests. Taču no brīdinājumiem vajadzīgie secinājumi izdarīti netika, ugunsdrošības uzraudzības dienesta prasības sovhozā ignorēja un par ieteikto pasākumu īstenošanu nerūpējās.

Latvijas KP rajona komitejas birojs sovhoza direktoram komunistam V. Codaram izteica rājienu ar ierakstu uzskaites kartiņā par to, ka viņš maz kontrolēja un nebija prasīgs par ugunsdrošības režīma ievērošanu objektos. Nodaļas priekšniekam komunistam G. Lazarevam par ugunsdrošības noteikumu neievērošanu, kā rezultātā izcēlās ugunsgrēks un nodega rupjās lopbarības noliktava «Grebeži», izteikts stingrais rājiens ar ierakstu uzskaites kartiņā. Birojs pieņēma ziņošanu, ka par administrācijas darbi-

bas sliktu kontroli sovhoza partijas komitejas sēdē pie partijas atbildības saukta partijas komitejas sekretāre I. Sli-

ca. Ar šo biroja lēmumu kolhozu un padomju saimniecības partijas pirmorganizācijām uzdots veikt papildus pasākumus, lai uzlabotu ugunsdrošības stāvokli lauksaimniecības objektos.

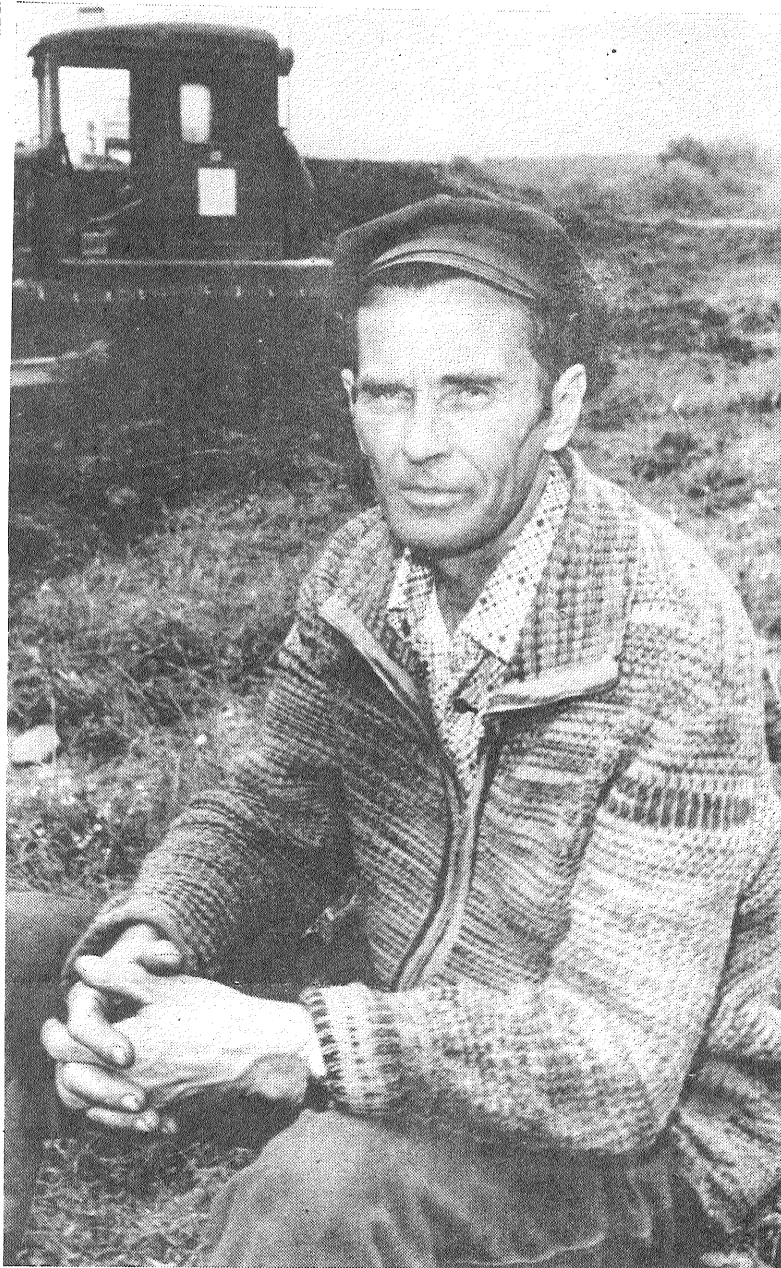
Latvijas KP rajona komitejas birojs izskatīja triju PSKP biedru kandidātu — J. Dzālba, L. Ivanova un M. Znotiņas — personiskās lietas.

«Lauktechnikas» rajona apvienības šoferis J. Dzālba kandidāta stāža laikā neregulāri apmeklēja partijas sapulces. Būdam komjaunatnes komitejas loceklis, viņš bezatbildīgi veica šos pienākumus. Kad beidzās kandidāta stāžs, J. Dzālbs atteicās rakstīt iesniegumu par uzņemšanu partijā, motivējot savu rīcību ar to, ka viņš morāli un psiholoģiski nav gatavs kļūt par komunistu.

Arī L. Ivanovs, Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonas namdaris, kad beidzās PSKP biedru kandidāta stāžs, atteicās rakstīt iesniegumu par uzņemšanu partijā, paskaidrojot, ka viņš ne morāli, ne psiholoģiski nav gatavs uz šo soli. Kandidāta stāža laikā L. Ivanovs slikti apmeklēja partijas sapulces, regulāri nemaksāja biedra naudu.

M. Znotiņa, kolhoza «Nākotne» govju mehanizētās slaušanas operatore, neregulāri apmeklēja partijas sapulces, bija pasīva partijas pirmorganizācijas darbā un arī atteicās rakstīt iesniegumu par uzņemšanu partijā, aizbaidinoties, ka nebūs spējīga izpildīt PSKP biedra pienākumus.

Latvijas KP rajona komitejas birojs apstiprināja partijas pirmorganizāciju lēmumus — atbilstoši PSKP Statūtu 16. paragrāfam uzskatīt, ka J. Dzālba, L. Ivanovs un M. Znotiņa vairs nav PSKP biedru kandidāti.

● Ceļu būvētājs... Cilvēks, kurš veic, mums visiem ļoti vajadzīgu darbu. To var teikt arī par Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes otrā iecirkņa buldozeristu Jāni Lāci. Pirms tam viņš daudzus gadus strādāja Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijā, bet tagad nu jau sešus gadus būvē ceļus. Un ne tikai būvē, arī piedalās to kapitālajā remontēšanā. Pirmajā pusgadā Jānis Lācis atzīts par vienu no labākajiem darba darītājiem savā iecirknī.

J. SALNAVIESA foto

SOCIĀLISTISKAS SACENSĪBAS REZULTĀTI RAZAS NOVĀKSANA (no 15. līdz 22. augustam)

Vieta un saimniecība	Iegūtās balles
1. «Rīts»	161
2. Oškalna	160
3. «Sark. ausma»	138
4. «Sīlukalns»	138
5. Suvorova	136
6. Lepina	131
7. «Nākotne»	106
8. «Dzintars»	101
9. «Zelta vārpa»	97
10. Dzeržinska	95
11. «Dubna»	91
12. «Vārkava»	88
13. K. Marksa	87
14. Rudzātu p. s.	81
15. M. Gorkija	68
16. Rušonas p. s.	59
17. Kirova	57
18. «Kr. Oktjabrj»	47

PIEZ. Raiņa kolhozs labības novākšanu masveidā beidzis, no Aglonas sovhoza informācijas.

Pārskats

par ražas novākšanu rajona saimniecībās līdz 22. augustam (pēc rajona agrorūpniecības apvienības dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Novāktais labības (procentos)	Raža (centneros no hektāra)
Raiņa	99	16,1
«Rīts»	96	21,2
Dzeržinska	93	19,0
«Kr. Oktjabrj»	87	33,7
«Sark. ausma»	87	24,7
Lepina	87	19,3
K. Marksa	83	17,4
Rudzātu p. s.	81	15,0
«Zelta vārpa»	80	20,0
Oškalna	80	18,9
Kirova	76	16,4
«Sīlukalns»	76	15,4
«Vārkava»	75	15,1
«Nākotne»	75	15,1
M. Gorkija	71	22,7
«Dzintars»	70	14,0
Suvorova	68	16,1
Rušonas p. s.	67	12,6
Aglonas p. s.	66	14,5
«Dubna»	61	12,1
RAJONA	78	18,4

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Izslaukums no govs (kg) 11. dekādē	+ —, salīdz. ar iepriekšējo dekādi (kg)	+ —, salīdz. ar to pašu laiku 1957. g. (kg)
«Kr. Oktjabrj»	16,3	—1,2	—
Lepina	15,7	—0,1	+1,5
Dzeržinska	14,0	—0,4	+0,5
«Sark. ausma»	12,8	—0,4	+0,1
Raiņa	12,6	—0,5	—0,7
«Zelta vārpa»	12,4	—	—0,3
«Nākotne»	12,4	—0,4	+0,3
Kirova	12,3	—	+1,6
K. Marksa	11,9	—0,2	+1,0
«Vārkava»	11,9	—0,2	+0,6
Rušonas p. s.	11,9	—0,5	—0,4
M. Gorkija	11,7	—0,6	+1,2
Oškalna	11,6	—0,5	+0,7
«Sīlukalns»	11,1	—0,7	+0,1
«Rīts»	11,1	—1,3	—
Suvorova	11,0	—0,4	+0,4
«Dzintars»	10,9	—0,7	+0,5
Aglonas p. s.	10,6	—0,1	—1,1
Rudzātu p. s.	10,0	—0,5	—1,1
«Dubna»	9,9	—0,2	—0,4
RAJONA	12,2	—0,5	+0,2

Kārtējie uzdevumi

Sestdien Latvijas PSR Valsts agra komitejā notika selektroapspriede, kurā piedalījās un runāja Latvijas KP CK pirmais sekretārs B. Puķis. Kādi uzdevumi izvirzīti tuvākajam laikam?

1. Jāņem vērā, ka graudaugu raža šogad nebūs augsta, kā arī tas, ka kombinētā lopbarība netiks papildus piešķirta no Savienības fonda. Līdz ar to izvirzās uzdevums vispirms nodrošināties ar sēklu, katrā ziņā jāizpilda valsts plāns graudu pārdošanā, bet pārējais jāatstāj lopbarībai. Paralēli graudaugu novākšanai ar kombinātiem jānodrošina, lai dienu un nakti darbotos zāles vītamīnītu ražošanas agraģāti.

2. Zālāju laukos izaudzīs

labs atāls, jānovāc un jāieskābē visa zālbarība. Zālā masa jāskābē kopā ar konservantiem, ar saimniecībām, šogad izzāvēti saimi gan drīz līdzvērtīgi sienam, tāpēc lietderīgi to savākšanā izmantot sienu gatavošanas tehnoloģiju.

3. Kur nogatavojušies, jāskābē kartupeļi. Seklai jāatlasa labi kartupeļi, jāparūpējas arī par pilsētnieku apgādi ar labiem kartupeļiem, pārējie jānodod rūpnieciskajai pārstrādei un jāizvēdina lopiem. Kartupeļus var izmantot, lai sagatavotu cūkām paredzētu skābbārību.

4. Pilsētu iedzīvotājiem, ņemot vērā pašreizējos sarežģītos laika apstākļus, lauku ļaudīm jāsniedz visa veida palīdzība.

RAŽA — 88:
no druvām —
klētīs

SVĒTKI RUDZĒTOS

● Augusta otrā svētdiena ir diēna, kad Rudzētos pulcejas Lielā Tēvijas kara veterāni, kritušo cīnītāju piederīgie, Steķu kaujas dalībnieki. Šogad šāda tikšanās — salidojums notika jau trešo gadu pēc kārtas.

● Dedzīgi un emocionāli mītiņā runāja 130. latviešu strēlnieku korpusa veterānu padomes priekšsēdētāja, Steķu kaujas dalībniece I. Spura.

● Uz tikšanos Rudzētos bija ieradies latviešu sarkanais strēlnieks, Lielā Tēvijas kara dalībnieks F. Miezis.

● Tikšanās dalībnieki noliek ziedus piemiņas vieta pie Rudzētu vidusskolas.

P IENAK autobusā ar Rožupes ciema veterāniem, tāpat, orķestrim spēlējot, tiek sagaidīti arī Preiļu pilsētas kara veterānu grupa. Ciemiņus ar siltiem vārdiem sveic Rudzētu ciema kara veterāni, ciema izpilkomitejas priekšsēdētājs V. Bernāns.

Ieradušies arī kritušo kaujinieku piederīgie. Tālu ceļu mērojuši seržanta Viktora Akiņšina vecākā meita Marija (no mūsu valsts dienvidiem), Sadriņu ģimene (no Zdanovas pilsētas pie Azovas jūras), seržanta Alfrēda Liepas brālis Pēteris (no Krasnodaras). Viņus sagaida Rudzētu vidusskolas ilggadējā novadpētniecības darba organizētāja skolotāja H. Onkule, kuras vadītais skolēnu pulciņš savācis daudzus materiālus par vēsturiskajām atbrīvošanās kaujām pie Rudzētiem, par šo kauju dalībniekiem.

Nāk laudis no Rudzētu apkaimes. Daudziem šogad īpaša izjūta, jo pieminam ne tikai kaujās kritušos, bet arī tos, kuri pēc kara posmā gāja bojā no bandītu lodēm, kļuva par upuriem Staļina represiju dēļ. Nāk gan sirmgalvj, gan jaunieši un bērni. Ieradies Preiļu grāmatu nama autobuss, un notiek tirdzniecība ar grāmatām. Savus uzdevumus veic joprojām enerģiskā Dabas un piemiņēkļu aizsardzības biedrības rajona padomes priekšsēdētāja vietniece T. Vilcāne.

Tā ir tāda savāda izjūta — gan svētsvinīga, draudzīga un priecīga, gan arī smeldzīga, jo atmiņās visiem vēl dzīvi to gadu notikumi, prātā biedri, kuru valrs nav mūsu vidū.

Pirmais gājēns — uz Rudzētu ciema Lielajā Tēvijas karā kritušo un no bandītu lodēm bojā gājušo piemiņas vietu pie vidusskolas. Skolēni un vidusskolas direktors V. Springis stāsta, cik šī vieta ir dārga katram ciema iedzīvotājam, runā par to, ka karš valrs nedrīkst atkārtoties, ka mums, dzīvajiem, ir savi pienākumi, lai nosargātu mieru. Piemiņas vietā gulst ziedi.

Tad laudis dodas uz Brāļu kapiem. Te par 43. latviešu strēlnieku divīzijas kauju ceļiem (tā atbrīvoja Rudzētus) stāsta vēsturnieks, Rudzātu padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs J. Bebris, dzied skolotāja J. Skuteļa vadītais sieviešu ansamblis. Kulminācijas brīdis pienāk tad, kad no Rīgas ierodas ceļā aizkavējušies 130. latviešu strēlnieku korpusa veterānu ansamblis, Steķu kaujas dalībnieki. Viņu vidū — arī korpusa veterānu padomes priekšsēdētāja, kara laika radiste un Rudzētu kauju dalībniece Inese Spura. Cienījamo vīru dziedātās klusās, svinīgās dziesmas atsauc atmiņā kara gadu tragiku, aicina dzīvot šodienas cīnīgu dzīvi.

— Mēs atnācām toreiz, pirms 44 gadiem, jauni, spēka pilni, ar ticību uzvarai sirdī. Mēs iegājām kara vēl neizpostītajos Rudzētos un nezinājām, ka vismaz 500 no mums te arī paliks uz mūžiem. Mēs nezinājām, ka būs 1949. gads un 1959. gads, ka tik daudz mums vēl būs jāizcieš... — apmēram šādus vārdus saka Inese Spura.

Rudzētu ciemā dzīvo liels, neparasts cilvēks ar mākslinieka rokām, prātu un patriotisku sirdi. Tas ir pēc kara laika komjaunietis, tagad — komunist Arturs Brūvers. Pateicoties viņam, Rudzētos redzami pašu zemē izauguši pelēkie akmeņi ar piemiņas plāksnēm gan Lielajā Tēvijas karā kritušajiem, gan Rudzētu atbrīvotājiem, gan Staļina kulta upuriem. Lūk, viņa veidotā vieta par kā cilvēkiem, kuri nepamatoši represēti un cietuši no staļinisma. Arī šeit piestāj svinību dalībnieki.

Autobusi un mašīnas dodas tālāk — uz Steķu silu. Priedes sagaida ar spēcīgu šalkoņu. Laikam arī tās grib papildināt stāstu par kara laikā redzēto. Atkal vijas atmiņu stāstījumi, ansambli dzied dziesmas, uzliesmo draudzības ugunsurs. To iekurt uzaicināti 10 bijušie cīnītāji. Viņu vidū — latviešu sarkanais strēlnieks F. Miezis, I. Spura, kara veterāns V. Karajūns no Daugavpils, bijušais cīnītājs J. Rentnieks no Rožupes, rudzētiņis I. Lietuņnieks un citi godājami cilvēki.

Ugunsurs liesimo, tas silsda un atkal atmiņā atsauc senus notikumus. Skan kopīgās dziesmas. Veldzi visiem dod ceļa malā senlatviešu stilā uzcelta aka...

Kāda laba, jauka diēna! Piemiņas plāksnes atklātas, bet mums, dzīvajiem, ir savi pienākumi. Vai būs tikpat izturīgi, tikpat nesalaužami, kā tie, kuru piemiņu godinām?

B. OSANE.
Rudzētu vidusskolas skolotāja

J. SILICKA foto

● Steķu silā skanēja 130. latviešu strēlnieku korpusa veterānu ansambļa dziedātās dziesmas.

● Laikraksta redakcija turpina saņemt lasītāju vēstules par jaunas rūpnīcas celtniecību Līvānos. Patikami, ka savas domas izteic ne tikai līvānieši, bet arī citi rajona iedzīvotāji. Jūsu viedokļus darīsim zināmus apvienībai «Lauku celtnieks».

Taču jāatzīmē (un lasītāji to, droši vien, būs ievērojuši), ka vēstulu autori nereti ieņem pilnīgi pretējas pozīcijas, ka dažreiz emociju ir vairāk nekā konkrētu argumentu. Gribas, lai diskusijā tomēr izskanētu vairāk konstruktīvu priekšlikumu un apsvērumu. Joprojām gaidām jūsu vēstules!

Labs burvis vai ļaundaris?

Senās krievu pilsētas Novgorodas panorāmu nevar iedomāties bez neskaitāmiem baznīcu torņiem un kupoliem. Līvāni arī ir sena pilsēta, un arī Līvānu panorāmu nevar iedomāties bez... kūpošiem dūmeņiem. Un vēl viena parālele. Rīgas centru rotā Brīvības piemineklis, Līvānu — mūsu slavenā stikla fabrika. Mazliet tālāk — biokīmiskā rūpnīca, kas jau gadiem ilgi eksperimentē ar līvāniešu spēju pretoties gaisa piesārņotībai.

Platības ziņā nelielie Līvāni tomēr ir ievērojams rūpniecības centrs — te atrodas pieci lieli uzņēmumi. Ar tiem tad arī jaunie līvānieši sāk apzināties savu pilsētu.

Jā, Līvānos ir daudz rūpniecības, bet te, starp citu, dzīvo arī cilvēki, kuriem iznāk saskarties ar milzīgu daudzām problēmām. Nāpētākās no tām min V. Saiters un rakstā «Māja — no plūsmas līnijas» dedzīgi sola daudzās no tām tuvākajā laikā atrisināt. Izrādās: to izdarīt nav nemaz sarežģīti. Jāuzceļ vēl viena rūpnīca, un viss būs kārtībā. Atnāks, lūk, labais burvis ar burvju nūju, un, kā dziedma, «Viss tev reiz būs.» Atliek tikai noticēt.

V. Saiteram ir taisnība, ka līvāniešiem ļoti nepieciešami minētie objekti. Bet negribas ticēt, ka lielpaneļu mājbūves rūpnīca nu kļūs par vienīgo pilsētas labklājības āderi. Arī raksta autors atzīst, ka tik vajadzīgās rūpnīcas celtniecība tomēr esot saistīta ar dažām problēmām, kuras it kā esot atrisināmas. Viena no tām — kur ņemt apmēram 500 cilvēkus, dzīvokļus viņiem un arī pārtiku (gan viņiem, gan mums ārējiem), ja apgāde ar produktiem jau tagad nav apmierinoša. Arī tas, kādā valodā runās atbraucēji, nav mazsvarīgi. Bez iebraucējiem, kā es saprotu, iztikti tomēr nevarēs, jo vietējo darba resursu nepietiek. Tātad — migrācija? Kamēr republikas valdība meklē ceļus, kā migrāciju novērst vai vismaz ierobežot, Līvānos viss pa vecam?

Pirms vairākiem gadiem uzņemtajā filmā par Līvāniem jau tika skarta migrācijas tēma. To-

reiz bēdīgu pieredzi ieguva stikla fabrika, šaicinot strādniekus no visas mūsu plašās valsts. Ilgu laiku mums bija jābūt lepniem, ka Līvāni ir tautu draudzības pilsēta. Diemžēl tā ir tikai frāze, aiz kuras slēpjas daudzas neatrisinātas problēmas un nepatīkšanas.

Patikami, ka V. Saiters grib pēc iespējas optimālāk risināt šo jautājumu. Taču ar gribēšanu vien nepietiek. Domāju, ka jāmacās no iepriekš pielautajām kļūdām, lai tās neatkārtotu.

Visvairāk tomēr uztrauc celtniecības ekoloģiskais aspekts. Līvāni ir viena no visvairāk piesārņotajām pilsētām Latvijā. Rūpniecība pārblīvība liek sevi manīt arī gaisa baseinā virs pilsētas. Jaunā rūpnīca būšot tikai piliens vispārējā fonā, bet — ja nu tā kļūst par to pilienu, kas pārpilda trauku? V. Saiters raksta, ka rūpnīca būšot 10 reizes nekaitīgāka par biokīmisko rūpniecību un stikla fabriku un 3 reizes nekaitīgāka par būvmateriālu un konstrukciju kombinātu. Nu ko, citas rūpnīcas jau ir uzceltas, un tās neviens nosta nejaus, kaut gan to vadībā būtu jāpievērš lielāka uzmanība vides aizsardzībai, neaprobežojoties tikai ar soda naudas samaksāšanu vai prēmiju noņemšanu. Vai vajadzētu vēl vienu rūpniecību, kura arī piesārņos gaisu? Mēs esam pielāvuši Baltijas jūras lēno bojā eju, Daugavas — latviešu tautas liktenupis — piesārņošanu. Slimo meži, piesārņoti pat pazemes ūdeņi, daudzi bērni aug vārgulīgi.

Kāds man pārmetis pārlieku emocionalitāti. Tikai fakti runā paši par sevi. Tehnokrātija jau tā nodarījusi ļoti daudz ļaunuma. Cilvēks no mašīnas atšķiras tieši ar emocionalitāti. Nebūsim mašīnas! Lai arī gudras un daudz ko varošas, tās tomēr ir bezdvēseliskas.

G. VUCINA,
P. Stučkas Latvijas Valsts
universitātes studente

Dzīvojam ne jau vienai dienai

Uzmanīgi pārlasījis materiālus rajona laikrakstā aizsāktajā diskusijā «Būt vai nebūt jaunai lielpaneļu mājbūves rūpnīcai Līvānos?», gribu izteikt arī savas domas. Jo sevišķi pēc iepazīšanās ar publikācijām, kuru autori vērsās pret šīs rūpnīcas celtniecību.

Man nav ne mazākā nodoma uzspiest kādam savu viedokli. Jo vairāk tādēļ, ka Līvānos nekad neesmu ne dzīvojis, ne strādājis, ne arī nākotnē domāju uz turieni pārcelties. Tomēr kā savas rajona patriotam un saimnieciskajam vadītājam man nav vienaldzīgs Līvānu likte-

tijs iebilst, cīnījamies oponenti! Sopavas ar abas Līvānu vidusskolas absolventu vairāk nekā simts jaunieši. Arī nākamgad absolventu nebūs mazāk. Bez tam jaunā maīna taču aug arī Preiļos un lauku skolās. Tādējādi, savlaicīgi orientējot absolventus uz jaunajai rūpnīcai nepieciešamo specialitāšu apgušanu, līdz uzņēmuma ekspluatācijas sākumam mums jau būs vairāk nekā simts speciālistu. Un vēl. No pieredzes zinu, ka tozē, kad darbu uzsāka siera rūpnīca, pieteicās pat vairāk cilvēku nekā vajadzēja.

Otrais jautājums: kā jauniešus noturēt Līvānos? Vispirms būtu nepieciešamas ģimeņu kopmītnes — lai jaunie izveido ģimenes, audzina bērnus. Un lai paliek savā rajonā. Atceros, kā savā laikā kolhozu oriēksēdētāji man pārmeta: laukos dzīvokļi vajadzīgi kā ēst, bet Zukulis būvē savai rūpnīcai veselu mikrorajonu. Jā, pūljos, kā varēju, laipoju, kā pratu. Toties cilvēki tika pie dzīvokļiem. Un nu droši sirdi varu «uzdāvināt» Līvāniem vismaz 15—20 speciālistus.

Tagad — par pārestību, kādu jaunās rūpnīcas celtniecība varot nodarīt Līvānu pamatiedzīvotājiem, proti — dalot labiekārtotus dzīvokļus, viņi tikšot nobīdīti malā. Tiesām, kopējā rinda uz dzīvokļiem Līvānos gandrīz nemaz nesarūk. Un tā būs vēl vismaz desmit gadus. Aisnējumi dzīvokļu celtniecībai ir minimāli. Ja kāds arī pamanās sakrāt pietiekami daudz naudas, priekšā gaida jauns klupšanas akmens — trūkst limitu. Esmu pārliecināts: ja republikāniskā apvienība «Lauku celtnieks» līvāniešiem sniegs atbalstu un palīdzību, pilsētas iedzīvotāji būs tikai ieguvēji. Gan attiecībā uz dzīvokļiem, gan uz pilsētas infrastruktūru kopumā. Nemot vērā mūsu pašreizējās celtniecības jaudas, kļūst skaidrs, ka sociālos, kultūras un sadzīves objektus par valsts budžeta līdzekļiem Līvānos būvēs vismaz trīs gadu desmitus vai pat ilgāk (turklāt jāpaukt, kurš vispār ar to nodarbosies, ja līvānieši no jaunās rūpnīcas atteiksies?).

Daudzus līvāniešus uztrauc arī izejvielu piegādāšana. Latvijā daudz izejvielu, arī celtniecības industrija nepieciešamo, nav un nebūs. Ko darīt? Pārtraukt celtniecību, slēgt rūpnīcas? Absurds. Patlaban mēs ievedam izejvielas pat no Karēlijas, un atāļums līdz turieni ir daudzārt lielāks nekā, teiksim, tepat līdz Brocēniem. Principā tā nemaz nav mūsu darīšana. Ja reiz apvienība «Lauku celtnieks» ir nodomājusi sākt tik liela mēroga celtniecību, tātad viss ir pārdomāts un aprēķināts.

Bez tam es ļoti šaubos, vai

veikalu plaukti acumirkli sāks lūzt no pārtikas preču smaguma, ja mēs atteiksimies no jaunas rūpnīcas būves. Sai problēmai ir pavisam citas saknes, un vaina daļēji jāmeklē tur, ka republika vēl joprojām nespēj aizstāvēt savus fondus Savienības resoru priekšā.

Sodien esam nostādīti fakta priekšā: 40 gadus ilgajā kolhozu pastāvēšanas vēsturē ar dažādiem aizliegumiem, ierobežojumiem un cita veida galējībām mēs esam aplaupījuši laukus. Cilvēki, kas dzimuši un izauguši laukos, kas mīlējuši zemi un gribējuši to apstrādāt, ir aizgājuši uz pilsētām un diez vai vēlēties atgriezties atpakaļ. Lai šo procesu kaut vai daļēji aizkavētu un lai vismaz palicējiem nerastos doma par aiziešanu, ir jāatdod laukiem tas, ko esam tiem parādā.

Tāds ir arī apvienības «Lauku celtnieks» mērķis. Jaunā rūpnīca kalpos laukiem. Tas nekas, ja tās celtniecība ilgs piecus gadus — ieguldītais darbs atmaksāsies. Ir jānotiek atgriezeniskajam procesam — cilvēkiem jānāk atpakaļ pie zemes. Šo procesu paātrināt palīdzēs arī jaunbūvētās kvalitatīvās un izturīgās mājas (uz patlaban ražotajām «līvānietēm» (tas neattiecas), iedomājieties: 140 tūkstoši kvadrātmetru dzīvojamās platības vienā gadā (tāda ir nākamās rūpnīcas programma) — tas taču ir milzīgs skaits. Ja laukos darba roku netrūks, arī Līvānu veikalu plauktos galas, piena un dārzeņu būs pietiekamā daudzumā. Savā laikā mūsu kaimiņi igauņi piekrita Vissavienības mēroga celtniecībai. Vai tādēļ viņi kļuva nabadzīgāki? Tāda, lūk, ir šī atgriezeniskā saikne.

Atklāti sakot, isti neizprotu savu biedru, arī Līvānu mēra, negatīvo nostādni šinī jautājumā. Tas taču ir skaidrs kā diena: ja rūpniecību neuzceļ, Līvāni nākotnē nebūs nekas cits kā pakāpeniski novecojoša, bet pēc tam atmirstoša pilsēta. Tādēļ pietiks diskutēt, jākeras pie praktiskiem darbiem!

Un — vai kolhoza vadītājam nebūtu lietderīgāk, nevis asi vērsties pret lielpaneļu mājbūves rūpnīcas celtniecību, bet gan jau tagad padomāt, kur atradīsies viņa saimniecībā jauno māju mikrorajons?

Piekritu: rūpnīcas celtniecībai jānotiek reizē ar sociālo un kultūras objektu celtniecību. Piekritu: jāņem vērā arī ekoloģiskais faktors. Taču nekā neatrisināma te nav. Un nedrīkst būt, ja mēs gribam dzīvot ne tikai šodienai vien.

P. ZUKULIS,

kolhozagrufirmas «Krasnij Oktjabrj» ģenerāldirektora vietnieks, rajona Tautas deputātu padomes deputāts

Kūrorts iet bojā

Vai drīkst peldēties Rīgas jūrmalā?

Pašlaik uz šo jautājumu nevar atbildēt viennozīmīgi. Jūrmalas pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs A. Lapšins uzskata, ka neattīrītie notekūdeņi, kas daudzus gadus ieplūdināti Daugavā un Lielupē, nopietni sarežģījuši ekoloģisko situāciju Rīgas jūras līcī.

Tāpēc jau jūnijā kūrortpilsētas Jūrmalas galvenā valsts sanitārā ārstē S. Rešetņaka bija spēsta pieprasīt ierobežot peldēšanos Rīgas jūras līcī.

— Pastāv potenciālas iespējas saslimt ar infekcijas un ādas slimībām. Pagaidām tas ir profilaktisks pasākums, — teica S. Rešetņaka. — Un tomēr kā speciāliste es neesaku peldēties,

it īpaši jau bērniem, kā arī atpūtniekiem. Noteikti ieteicu pirms ēšanas rūpīgi nomazgāt rokas. Pašlaik tiek veikta vispusīga Jūrmalas ekoloģiskā stāvokļa izpēte.

ATTELOS:

ārste bakterioloģe Olga Lipatova izdara jūras ūdens paraugu bakterioloģiskās analīzes;

atsevišķās vietās jūrmalā krastu klāj šāda alģu kārtā;

neparastu darbu nākas darīt Kauguru glābšanas stacijas darbiniekam Vladimiram Bogatjam. Viņam jābrīdina atpūtnieki, ka peldēties aizliegts.

V. LĪSICINA foto
(LATINFORM)

● Šī gada jūnijā un jūlijā brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības rajona padomes valde organizēja sabiedriskās domas aptauju Upmalas, Preiļu, Riebiņu un Silajāņu ciemos, lai noskaidrotu, kā iedzīvotāji vērtē pasākumus, kas vērsti uz zūpības un alkoholisma apkarošanu. Anketa bija publicēta arī laikrakstā «Leņina Karogs». Atbildes sniedza 187 minēto ciemu iedzīvotāji, kā arī 98 rajona avīzes lasītāji.

Partijas rajona komitejā notika tikšanās pie «apaļā galda», lai pārrunātu anketēšanas rezultātus un kopīgi apspriestu, kas veicams turpmāk atturīga un veselīga dzīvesveida nostiprināšanā, zūpības un alkoholisma novēršanā. Sarunā piedalījās vairāki atturības veicināšanas biedrības aktivisti, partijas, padomju, tiesiskās kārtības sargāšanas orgānu, arodbiedrību un tirdzniecības darbinieki. Tikšanos atklāja un vadīja rajona Tautas deputātu padomes izpilddomnieks priekšsēdētāja vietnieks M. MIHAILOVS.

PRET KO IESTAJAS IEDZIVOTAJI

Ar sabiedriskās domas izpētes rezultātiem tikšanās dalībniekus iepazīstināja brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības rajona padomes atbildīgā sekretāre J. Eiduka.

Viņa atzīmēja, ka minētajos četros ciemos ieviestas tā dēvētās atturības zonas, proti — no pārdošanas veikals izņemti alkoholiķi dzērieni. Kā vērtēt šos pasākumus? Sabiedriskās domas izpēte ļauj izdarīt secinājumu, ka tas ir pats vienkāršākais, bet nebūt ne pats efektīvākais līdzeklis veselīga un atturīga dzīvesveida nostiprināšanai.

Atbildot uz jautājumu: «Vai jūs lietojat alkoholu, cik bieži?», 90 procenti aptaujāto Preiļu ciemā, 75 procenti Silajāņu ciemā, 74 procenti Upmalas ciemā un 73 procenti Riebiņu ciemā atbildēja apstiprinot, norādot, ka spirtotus dzērienus lietojot reizēm svētkos. Šādu atbildi sniedza arī 85 procenti laikraksta «Leņina Karogs» lasītāju. Tātad var secināt, ka ļoti daudzi cilvēki, kopumā vērsties pret zūpību un alkoholismu, tomēr atzīst, ka kultūrali dzert nav nekāds jaunums.

Un vēl viens secinājums: lielākā daļa aptaujāto uzskata, ka pārāk daudz tiek runāts par alkoholisma sekām, bet maz uzmanības veltī šīs sociālās nelai mes cēloņiem, kas ļoti svarīgi ir tas, kā pret zūpību darba kolektīvos izturas administrācija, kā vēl joprojām neapmierina brīvā laika organizēšana. Pēdējo uzskatāmi ilustrē šādi fakti. Silajāņu ciemā tikai 6 procenti, Preiļu ciemā — 10 procenti, Upmalas ciemā — 26 procenti un Riebiņu ciemā — 8 procenti aptaujāto atzina, ka viņus apmierina brīvā laika organizēšana rajonā (starp laikraksta «Leņina Karogs» lasītājiem — 12 procenti). Vēl bēdīgāka aina ir ciemos uz vietām. Vienīgi Riebiņu ciemā 23 procenti aptaujāto cilvēku uzskata, ka viņi visumā ir apmierināti ar šiem pasākumiem. Turpretim Upmalas ciemā pozitīvu atbildi deva tikai 0,5 procenti, Silajāņu un

Kolhoza «Dubna» arodkomitejas priekšsēdētāja A. Brakovska izteica savas domas par atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijas darbu un atpūtas organizēšanas problēmām.

Manuprāt, no atturības veicināšanas biedrības jūtam mazu atdevi, — viņa sacīja. — Kā šo biedrību organizēja? Lielā mērā — ar pavēli «no augšas». Bet jābūt, lai cilvēki iekšēji izjustu, ka atturība patiešām ir dzīves norma, lai viņi paši apvienotos bez bīkstības

cības darbinieki esot ieinteresēti palielināt alkoholisko dzērienu pārdošanu.

— Ja alkohols tiek ražots, tad saražots arī jāpārdod. Mums nav citas izvēles, — sacīja L. Sustovs. — Cita lieta: kā organizēt šo tirdzniecību. Rindas pie dzērienu veikaliem, manuprāt, neliecina ne par mūsu kultūru, ne arī par zūpības apkarošanas efektivitāti. Turklāt radušās arī citas problēmas. Piemēram, cukura deficīts. Mēs esam pārdevuši pat

nav sabiedrības atbalsta. Arī likumu pārkāpšana ne vienmēr dod vēlamo efektu. Kā sacīja I. Bekešs, patlaban ļoti slukti tiek veikti audzināšanas darbs cilvēku dzīvesvietās, arī darba kolektīvos.

DAZI SECINAJUMI

Kādus secinājumus var izdarīt pēc šīs tikšanās pie «apaļā galda»?

Pirmais. Kopš lēmumu par cīņas pastiprināšanu pret zūpību pieņemšanas pagājuši trīs gadi. Ne mazums veikts, taču situācija ir mainījusies, un mums jāmeklē jaunas darba formas un metodes. Līdz šim vairāk uzmanības esam pievērsuši aizliegumam, bet šī metode, kā atzīmēja M. Mihailovs, tikai uzreiz dod efektu. Turklāt ir kā nemanot cīņu pret alkoholismu esam pārvērtuši par cīņu pret tirdzniecību ar alkoholiskajiem dzērieniem. Tā turpinot, varam nonākt strupceļā. Tāpēc turpmāk, acīmredzot, galvenais akcents jāliek uz audzināšanas līdzekļiem, uz cilvēku apziņas pārveidi. Citas alternatīvas te nav.

Otrais. Paturot prātā alkoholisma un zūpības likvidēšanu kā stratēģisko uzdevumu, mums pārdomātāk jārisina, ja tā var teikt, taktiskie uzdevumi. Un tādi, acīmredzot, palabā ir novērst alkohola lietošanu darba un sabiedriskās vietās, autovadītāju vidū, nepieļaut, lai jaunā paaudze nodzertos un atkārtoti iepriekšējo paaudžu kļūdas. Atrisinot šos uzdevumus, var iet tālāk. Turklāt mums vairāk jāstrādā diferencēti. Lai neiznāktā, ka vienlīdz bargi vērsamies gan pret pēdējo pēģuru, gan pret cilvēku, kurš vienreiz visās sībās pacēlis sampanieša glāzi.

Trešais. Vēl ne viss ir optimāli izdarīts tirdzniecībā ar alkoholiskajiem dzērieniem. Jāpiekrīt vairāku tikšanās dalībnieku domām, ka kaili aizliegumi, kā to pierāda arī prakse, efektu vairs nedod. Var, protams, ieviest pat «sauso» likumu, taču — vai līdz ar to zūpība un alkoholisms būs uzvarēti? Mums vairāk jādomā par to, ko liksim alkohola vietā, kā organizēsim bezaalkoholiskus pasākumus, jo arī te vēl ir pulka neatrisinātu jautājumu.

Un pēdējais. Mums veselīga dzīvesveida nostiprināšanā plašāk jāiesaista sabiedriskās organizācijas. Ne tikai atturības veicināšanas biedrība, kura nebūt nav izsmēlusi savas iespējas, bet arī sieviešu padomes, aroddarbinieku komitejas, jauniešu sabiedriskos formētumus. Alkoholismu un zūpību kā sociālu slimību var izārstēt tikai kopīgiem spēkiem.

Materiālu sagatavoja
P. STRAUTS

Redaktors P. PIZELIS

● PAR ATTURIGU UN VESELIGU DZĪVESVEIDU

Laiks prasa jaunu rīcību

Preiļu ciemos — tādu atbildi nesniedza neviens.

Sabiedriskās domas izpēte atklāj, ka arī propagandas pasākumiem ir maza efektivitāte, ka vēl vāji darbojas brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijas. 70 procenti aptaujāto atzina, ka ne alkoholisko dzērienu pārdošanas ierobežošanas, ne administratīvo ietekmēšanas līdzekļu pielietošanas pastiprināšana, ne arī saturīga brīvā laika organizēšana, atsevišķi nemot, nedos vēlamo efektu, ja zūpības un alkoholisma apkarošanai nebūs kompleksas pieejas.

Un visbeidzot vēl viens fakts, kurš liek aizdomāties, proti — tikai 0,5 procenti aptaujāto uzskata, ka zūpības un alkoholisma problēma mūsu valstī tiks likvidēta tuvākajos gados. Tātad šis netikums mūsu sabiedrības dzīvē ir tik dziļi laids saknes, ka cilvēki vienkārši netic drīzēm panākumiem.

VEDOKĻI DAZADI, RISINAJUMS — KOPIGS

Tikšanās laikā izskanēja dažādi viedokļi par to, kā mums turpmāk rīkoties, kā tālāk izvērst cīņu pret zūpību un alkoholismu.

— Rudenī būs trīs gadi, kopš ciemā vairs netirgojas ar spirtotajiem dzērieniem, — teica Upmalas ciema izpilddomnieks priekšsēdētājs V. Sulte. — Alkoholus no tirdzniecības izņemām, un diemžēl ar to visa cīņa pret dzēršanu, var teikt, arī beidzas. Manuprāt, mums vairāk jāstrādā ar cilvēkiem, un būtu labi, ja šīnī darbā aktīvāk iesaistītos skolotāji, lauksaimniecības speciālisti. Un vēl. Patlaban mēs vairāk tomēr cīnāmies pret alkoholu, bet mazāk — pret alkoholismu. Tās tomēr ir divas dažādas lietas.

un ne tikai nelietotu alkoholu, bet arī aktīvi iesaistītos veselīga dzīvesveida propagandā. Es uzskatu, ka ar aizliegumiem vien mēs neko lielu nepanāksim. Mums jāorientējas uz cilvēku apziņu. Bet aizliegumi, kā to pierāda arī dzīve, rada virkni jaunu problēmu, ar kurām mums gandrīz nav pa spēkam tikt galā (toksikomānija, kandas tēcināšana, spekulācija). Un pēdējais — pēc manām domām mums stingrāk, arī izmantojot likuma spēku, jāvērsas pret alkohola lietošanu darbā un sabiedrībā.

Leņina kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāres V. Maksimovas viedoklis:

— Ko nozīmē atturības zona? Tikai to, ka šeit nepārdod alkoholiskos dzērienus. Lai gan pēc šīs zonas ieviešanas ciemā stāvoklis kopumā uzlabojies, nevar teikt, ka nu visas problēmas atrisinātas. Un galvenokārt tāpēc, ka mums šobrīd vēl nav ko likt pretī alkohola pudelei. Mums vēl daudz jāstrādā atpūtas organizēšanas uzlabošanā (slukti attīstīts sports, arī kluba darbs neapmierina), arī sociālistiskā sacensība nav virzīta uz veselīga dzīvesveida nostiprināšanu. Es saprotu, ka tiem, kuri gadiem ilgi raduši cīlāt glāzīti, un šī netikuma grūti atteikties, un dažus no šādiem cilvēkiem diez vai izdosies mums pāraudzēt. Tāpēc lielā uzmanība jāvēlta mūsu jaunajai paaudzei, lai tā neietu pa to slideno ceļu, pa kuru gadu desmitus gājušas iepriekšējās paaudzes.

Tiekoties pie «apaļā galda», izvērtās arī diskusija par tirdzniecības organizēšanu.

Rajona patērētāju biedrību savienības priekšsēdētājs L. Sustovs atzīmēja, ka kopumā alkoholisko dzērienu pārdošana rajonā nav palielinājusies, ka veikals pārdod tikai to, kas saražots un iedalīts. Viņš nepiekrīt spriedumam, ka tirdzniecības darbinieki esot ieinteresēti palielināt alkoholisko dzērienu pārdošanu.

tādas preces, kuras agrāk gadiem ilgi neviens nepirka. Piemēram, mākslīgo medu, arī dažādu sīrupus. Par odekolonu un lēto parfimēriju es nemaz nerunāju. Vai nebūtu labāk, ja mēs alkoholiskos dzērienus pārdotu nevis kādā vienā šaurā veikalā, radot aiztāžu un dažādu konfliktus, bet gan vairākos. Izīrētu ātri, kas mums ir, un miers. Saprotiet: mēs nevaram pārdot vairāk nekā mums iedala, taču arī viss iedalīts mums jāiztīro.

L. Sustovam kategoriski nepiekrīt atturības kluba «Gaisma» vadītājs A. Naglis:

— Likums paliek likums. Ja nav atļauts tirgoties ar alkoholiskajiem dzērieniem visos veikalos, to nedrīkst darīt. Alkoholis jāpārdod tikai specializētajos veikalos. Nav arī pieļaujams tirgoties ar alu uz ielām, kā to sākuši darīt tirdzniecības darbinieki. Vispār es uzskatu, ka alkoholisma apkarošanā esam spēruši soli atpakaļ. Un tas uztrauc. Kas būs ar mūsu jauno paaudzi? Mums jau tagad nepietiek bērnu namu alkoholiķu pēcnācējiem. Ja tā turpināsies, sabiedrība nodziesies, degradēsies un ies bojā. To apliecina arī zinātnieku pētījumi. Tāpēc nedrīkst būt nekādas iecietības.

Par darbu, ko zūpības un alkoholisma apkarošanā veic tiesiskās kārtības sargāšanas orgāni, runāja rajona iekšlietu dalības priekšnieks I. Bekešs un rajona prokurors V. Jermolajevs. Viņi atzina, ka atkal sāk palielināties reibuma izdarīto pārkāpumu skaits. Piemēram, autotranspēcija konstatējusi, ka palielinās cilvēku daudzums, kuri iedzēruši sēžas pie transporta līdzekļa stūres. Vairāk kļuvis kanādas tēcināšanas gadījumu (sevišķi laukos), par problēmu kļūst spekulācija ar alkoholiskajiem dzērieniem. Diemžēl tiesiskās kārtības sargāšanas orgāni vieni paši šīs problēmas atrisināt nevar, ja

KOOPERATĪVA SAGADES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA

Iepērk no iedzīvotājiem, kolhoziem un padomju saimniecībām pārtikas kartupeļus atbilstoši standartam 7176-68. Cena — 17 kapeikas par kilogramu. Atlasītos un izžāvētos kartupeļus no individuālā sektora iepērk saskaņā ar līgumcēnām, kas ir, par kilogramu maksā 20 kapeikas. Kartupeļus iepērk līdz 30. augustam.

Brīdinām rajona iedzīvotājus, ka kartupeļus pieņemsim tikai pēc sertifikāta uzrādīšanas, tas ir, pirms nodošanas pieņemšanas punktā kartupeļiem jāizdara nitrātu analīze. To veic «Agrokimijas» laboratorijā, kas atrodas Orlova ielā Nr. 14.

Kartupeļus pieņem visos apvienības pieņemšanas punktos un noliktavās.

RAJONA DZĪVOKĻU UN KOMUNĀLAS SAIMNIECĪBAS RAZOŠANAS APVIENĪBAS

dzīvokļu saimniecības iecirkņim pastāvīgam darbam Preiļos vajadzīgi:

- ☐ namdaris,
- ☐ krāsotājs,
- ☐ galdnieks,
- ☐ skārdnieks.

Pieteikties Preiļos, Košukova ielā 3, dzīvokļu saimniecības iecirknī, tālrunis 22743 vai 23241.

KOOPERATĪVS «TAVAS OTRAS MAJAS»

aicina uz atpūtas vakaru šī gada 2. septembrī plkst. 22.00 Preiļu kultūras namā un 3. septembrī plkst. 22.00 Līvānu kultūras namā (būs video un bufete). Ieeja — 2 rbļ.

PREIĻU PATERĒTAJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS MAIZES KOMBINĀTAM

darbam Līvānu un Aglonas maizes ceptuvēs vajadzīgi:

- mīklas mīcītāji (vēlams — vi-rieši),
- maizes cepēji, veidotāji un no-rietotāji,
- IV kategorijas elektrīki,
- tehnologi.

Pieņem pensionārus. Gabaldarba premijā apmaksā. Izceļojumi paaugstināti. Ir 13. alga un prēmija par darba stāžu maizes ceptuvē.

Tos, kuriem nav speciālās sagatavotības, apmāca individuāli.

Klusa paliek mājā, sēta, Klusa tēva istabā, Nav vairs tēva mīlo soju, Nav vairs tēva padomiņa. (T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Marijai Upniecei sakarā ar TEVA nāvi.

Preiļu gāzes saimniecības kolektīvs

STEIDZAMI VAJADZIGS gāzes un elektrometinātājs un virpotājs darbam ceļu būvmateriālu kombinātā 4. cehā. Rušonas ciema Bašku sādā. (Zvanīt pa tālruni 23100.)

Nāks vasara un ziedēs jaunie ziedi, Tik tu nekad vairs nebūsi ar mums.

(B. Saulītis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Monikai Vilcānei sakarā ar BRAĻA nāvi.

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Darbā ir kopā noleiti celi, Darbā ir dzīvots, darbā ir smiets, Skarbais liktenis pārrāva visu, Tālāk vairs kopā nevaram iet. (V. Asare)

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, JĀZEPU LACI smiltājā izvadot.

Kolhoza «Vārkava» valde

PAZUDUSI bēra ķēve ar zvaigznīti pierē. Atradējam griezties Preiļos, Daugavpils ielā 21.

Kādēļ tev pārtrūka dzīve tik spēji, Ja vēl pret sauli tik daudz bij ko iet. (Z. Purvs)

Esam kopā ar Venerandu Veiguli sāpju brīdī, pavadot VIRU kapu kalnīnā.

Līvānu patērētāju biedrības valde un arodkomiteja

Skumju brīdī esam kopā ar JANĀ JANĀ d. LAZDANĀ tuviniekiem, izvadot viņu pēdējā gaitā.

Kolhoza «Rīts kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Emīlijai Lindīšai sakarā ar TEVA nāvi.

Poliklinikas kolektīvs

«LEŅINA KAROVS»

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльско-районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TALRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uztīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Metiens 13 966 eks. (latv. val. 9925 eks., krievu val. 4041 eks.). Indeks 68169. Pas. 1259.